

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010049
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2014:8714010049.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Máriou PETRUŠKOVOU, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. júna 2014 v Poprade, takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý :

F. H. J. S. S. O. Y. V. - nar. 02.11.1989 v Poprade, trvalo bytom F.,
C. XXX/XX, prechodne bytom F.,
F. Č.. XX,

je vinný

- z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,
- z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,

pretože

- dňa 14.04.2013 v čase o 22.30 hod. v Poprade, na ul. Alžbetinej, na schodoch pred vchodovými dverami vedúcimi do pohostinstva „Orol“, na mieste verejnosti prístupnom spoločne s D. T., fyzicky napadli poškodeného U. H., tým spôsobom, že k nemu pristúpil F. H. a päšťou ho udrel do tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem a omdlel, kde ako ležal na zemi, D. T. do neho kopal svojimi nohami, čím svojim konaním podľa vypracovaného znaleckého posudku poškodenému U. H. spôsobili otras mozgu, zlomeninu nosových kostí, viacnásobné pomliaždenie mäkkých tkanív tváre - čela, okolia pravého oka, hornej pery s dobou liečenia a práceneschopnosťou 14 dní a s obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcim v tom, že trpel po spôsobení úrazu bolesťami hlavy a rozostretým videním, v dôsledku čoho musel byť dňa 19.04.2013 hospitalizovaný na Oddelení úrazovej chirurgie Nemocnice Poprad, a.s., kde bol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života tak, že bol odlúčený do rodiny počas hospitalizácie s nutnosťou dodržiavať nemocničný liečebný režim, musel užívať naordinované lieky proti bolesti a po prepustení z nemocnice dňa 21.04.2013 mu bolo odporúčané ďalšie fyzické a psychické šetrenie, krvné podliatiny sa mu len postupne vstrebávali,

t e d a

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 / jedného/ roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň u k l a d á povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej Dôvere - zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova č. 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 989,91,--eur a poškodenému U. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., J.. N. Č.. XXXX/X, F. bolestné vo výške 1 021,--eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaného F. H. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 14.04.2013 v čase o 22.30 hod. v Poprade, na ul. Alžbetinej, na schodoch pred vchodovými dverami vedúcimi do pohostinstva „Orol“, na mieste verejnosti prístupnom spoločne s D.Á. T., fyzicky napadli poškodeného U. H., tým spôsobom, že k nemu pristúpil F. H. a päťou ho udrel do tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem a omdlel, kde ako ležal na zemi, D. T. do neho kopal svojimi nohami, čím svojim konaním podľa vypracovaného znaleckého posudku poškodenému U. H. spôsobili otras mozgu, zlomeninu nosových kostí, viacnásobné pomliaždenie mäkkých tkanív tváre - čela, okolia pravého oka, hornej pery s dobou liečenia a práceneschopnosťou 14 dní a s obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcim v tom, že trpel po spôsobení úrazu bolesťami hlavy a rozostretým videním, v dôsledku čoho musel byť dňa 19.04.2013 hospitalizovaný na Oddelení úrazovej chirurgie Nemocnice Poprad, a.s., kde bol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života tak, že bol odlúčený do rodiny počas hospitalizácie s nutnosťou dodržiavať nemocničný liečebný režim, musel užívať naordinované lieky proti bolesti a po prepustení z nemocnice dňa 21.04.2013 mu bolo odporúčané ďalšie fyzické a psychické šetrenie, krvné podliatiny sa mu len postupne vstrebávali.

Súd na hlavných pojednaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného F. H., svedkov D. T. / jeho procesné postavenie spoluobvinenej osoby zaniklo právoplatným odsúdením na základe trestného rozkazu vydaného Okresným súdom Poprad sp. zn. 5T 14/2014 zo dňa 26.02.2014, právoplatného dňom 12.03.2014/, U. H., D. W., P. T., P. T., znalca P. N. M. i listinnými dôkazmi a zistil nasledovné.

Obžalovaný F. H. v prípravnom konaní uviedol, že je mu ľúto, čo sa stalo, že nemal úmysel spôsobiť poškodenému zranenia, iba sa bránil jeho útokom a dodal, že keď prišiel v predmetný deň pred pohostinstvo Orol a videl ako sa D. T. bije s poškodeným U. H., snažil sa ich od seba oddeliť, postavil sa medzi nich - chrbtom k poškodenému a keď sa k nemu otočil, poškodený ho najmenej dvakrát udrel päťou do hlavy a čela, on spadol do kríkov, poškodený mu potom skočil na hrudník a brucho, niekto ho od poškodeného odtiahol, bitka však medzi ním a poškodeným i naďalej pokračovala, poškodený ho kopol ľavou nohou do pravého ramena, opakovane sa ho snažil udierať päťami a vtedy ho on ľavou rukou udrel do hrudníka a tváre, načo poškodený spadol chrbtom na zem, zdalo sa mu, že poškodený vtedy upadol do bezvedomia, načo pribehla D. W. a on spoločne s D. T. Y. P. T. potom z miesta činu odišiel.

Obžalovaný uviedol aj to, že krátko nato sa do pohostinstva vrátil, keďže na mieste činu stratil čiapku a mobilný telefón, že za svoje konanie sa D. W. ospravedlnil a dodal, že hoci pri napadnutí poškodeným utrpel zranenia i on, lekárske ošetrenie nevyhľadal, pretože ho nepovažoval za nutné, aj keď pritom pociťoval bolesti rebier a mal škrabance v oblasti tváre a ucha.

Pri konfrontácii s poškodeným na týchto skutočnostiach obžalovaný zotrval a poprel, aby na poškodeného po príchode na miesto činu fyzicky zaútočil ako prvý.

V konaní pred súdom obžalovaný, okrem skutočností uvádzaných v prípravnom konaní, dodal len to, že s poškodeným v minulosti nemal žiaden spor a že ho poznal len z videnia.

Na rozdiel od obžalovaného poškodený U. H. v prípravnom konaní uviedol, že keď v inkriminovaný deň medzi 22.00 až 23.00 hod. odchádzal z pohostinstva Orol, stál pri vchodových dverách D. T., ktorý telefonicky volal F. H., ktorý keď prišiel k ním, udrel ho päťou do pery, nato ho udrel tzv. hlavičkou do hlavy aj D. T., pričom mu zlomil nos.

V ďalšej bitke sa im síce pokúšala zabrániť D. W., D. T. však napadol aj ju a v útokoch proti nemu pokračovali, stiahli ho pred schody pohostinstva, udierali päťami do tváre, on sa síce ich útokom pokúsil brániť, upadol však do bezvedomia a prebrali ho až D. W. Y. P. T..

V dôsledku fyzických útokov obžalovaného a D. T. utrpel zranenia, ktoré si vyžiadali jeho liečenie a práceneschopnosť od 15.04.2013 do 26.04.2013.

Pri konfrontácii s obžalovaným, ale aj s D. T. /pôvodne spoluobvinenou osobou/, na týchto skutočnostiach zotrval a dodal, že obžalovaný ho pri útokoch okrem úderov do tváre aj kopal do hlavy.

V konaní pred súdom poškodený, okrem skutočností uvádzaných v prípravnom konaní dodal, že v dôsledku zranení bol dva dni hospitalizovaný v Nemocnici Poprad, počas práceneschopnosti trpel bolesťami hlavy a poprel, aby ako prvý napadol D. T., resp. aby skákal po obžalovanom, aj keď zároveň potvrdil, že v sebaobrane mohol použiť tak proti obžalovanému ako aj proti D. T. prvky bojového umenia, ktorému sa venuje.

Podľa výpovede poškodeného, dôvodom jeho fyzického napadnutia obžalovaným a D. T. mohlo byť to, že D. T. mu predtým v pohostinstve vytýkal jeho bližší vzťah s D. W..

D. T., v procesnom postavení svedka, na hlavnom pojednávaní uviedol, že po príchode do pohostinstva si všimol intímnosť medzi poškodeným a D. W., čo sa mu nepáčilo a čo slovne vytkol poškodenému, načo medzi nimi došlo k vzájomnému fyzickému kontaktu a súcaniu, pri ktorom ho poškodený potkol, on padol na zem a vtedy ho mal poškodený kopnúť do hlavy.

Podľa svedka na miesto činu vtedy prišiel obžalovaný F. H. a snažil sa poškodeného od neho odtiahnuť, spoločne s poškodeným pritom spadli na zem a poškodený začal po obžalovanom skákať, svedok sa snažil zabrániť ich ďalšiemu konfliktu, v čom mu mali brániť P. T., D. W. Y. P. T. a keď krátko na to prišiel za plot pri pohostinstve, uvidel poškodeného ležať na zemi, nevedel sa však vyjadriť prečo a z akého dôvodu poškodený ležal na zemi a tvrdil len to, že nevidel, aby obžalovaný napadol poškodeného, resp. že nevie akým spôsobom utrpel poškodený svoje zranenia, pretože aj keď sa on s poškodeným hádal, sácal a „dali si aj“ pár faciek, iným spôsobom ho nenapadol.

Svedkyňa D. W. v prípravnom konaní uviedla, že D. T. X. P. T. prišli do pohostinstva v ten deň okolo 22.30 hod., vypili jedno poldeci slivovice a vyšli pred pohostinstvo zafajčiť, poškodený šiel za nimi a začali sa s D. T. vzájomne hádať a biť, vtedy pred pohostinstvo prišiel aj obžalovaný a zaútočil na poškodeného tak, že ho päťou udrel do hlavy, poškodený spadol na zem, načo ho ležiaceho na zemi obžalovaný spolu s D. T. začali kopať, poškodeného síce bránila, obaja menovaní naďalej na poškodeného útočili až kým neupadol do bezvedomia, obžalovaný ho však ešte aj vtedy kopol do hlavy.

Podľa svedkyne incident s poškodeným vyprovokoval D. T., ktorý na miesto činu zavolať aj obžalovaného a aj keď poškodený udrel obžalovaného, svedkyňa si na obžalovanom žiadne zranenia nevšimla.

V konaní pred súdom svedkyňa, okrem skutočností uvádzaných už v prípravnom konaní dodala, že obžalovaný sa za svoje konanie na druhý deň ospravedlnil a že si všimla, že pre bolesti na hrudníku „ťažšie chodil“, resp. že celý incident trval asi 20 minút a prebehol veľmi rýchlo.

Svedok P. T. v prípravnom konaní uvádzal, že keď prišiel do pohostinstva Orol, poškodený tam už bol, za ním prišiel D. T. X. P. T. a že medzi poškodeným a D. T. krátko nato došlo k hádke a keď obaja vyšli z pohostinstva došlo medzi nimi aj k fyzickému napadnutiu a vzájomnému naťahovaniu sa, čomu sa on snažil zabrániť v čase, keď na miesto činu prišiel už aj obžalovaný.

Svedok si pre odstup času a väčšie množstvo vypitého alkoholu na bližšie okolnosti incidentu a napadnutia poškodeného nepamätal a dodával len to, že všetci traja „si dali nejaké päste“ a že poškodený ostal ležať na zemi, že ho spoločne s D. W. kriesil a stiahol späť do pohostinstva, resp. že poškodený krvácal z nosa, mal rozbitú peru a opuch na ľavom oku, pričom v dôsledku zranení musel neskôr vyhľadať aj lekársku pomoc.

V konaní pred súdom svedok okrem skutočností uvádzaných v prípravnom konaní, žiadne ďalšie okolnosti ku skutku či ku konaniu obžalovaného neuviedol.

Svedkyňa P. T. v konaní pred súdom uviedla, že pre odstup času si podrobne na okolnosti skutku nepamätá a dodala, že po príchode obžalovaného na miesto činu došlo k vzájomnému naťahovaniu sa a k hádke už aj medzi ním, D.Š. T. a poškodeným, resp. že všetci traja sa „váľali“ po zemi.

V prípravnom konaní svedkyňa tvrdila, že do pohostinstva prišla spoločne s D. T., ktorému sa nepáčilo správanie sa D. W. a poškodeného U. H. a keď obaja vyšli pred pohostinstvo, počula ako D. W. niečo kričí, načo vybehla vonku aj ona a videla, ako poškodený udrel D. T., obaja prepadli cez schody a spadli na zem i to, že keď sa poškodený postavil, viackrát kopol D. T. do hlavy.

Podľa tvrdenia svedkyne vtedy na miesto činu prišiel aj obžalovaný a snažil sa ich od seba oddeliť, poškodený však obžalovaného hodil do kriakov, vzal ho za plot pri pohostinstve, kopol do neho a keď obžalovaný znova spadol na zem, poškodený začal po ňom skákať.

Svedkyňa sa nevedela vyjadriť k ďalším okolnostiam incidentu, pretože k nemu došlo za múrikom, za ktorý ona nevidela, iba počula ako obžalovaný kričí na D. T., aby šli domov, svedkyňa si pritom všimla, že obžalovaný po konflikte krvácal z ucha a sťažoval sa aj na „narazené“ rebrá.

P. N. M., ako znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia v konaní pred súdom potvrdil závery svojho znaleckého posudku, podľa ktorého poškodený pri fyzickom incidente dňa 14.04.2013 utrpel otras mozgu, zlomeninu nosových kostí a viacnásobné pomliaždenie mäkkých tkanív tváre - čela, okolia pravého oka a hornej pery, pričom z medicínskeho hľadiska tieto poranenia kvalifikoval ako ľahké a vzniknuté pôsobením opakovaného tupého násillia na oblasť hlavy a tváre - po úderoch päšťou, eventuálne aj hlavou, počet úderov znalec určiť nevedel a uvádzal, že poškodený musel dostať najmenej dva tupé údery do oblasti hlavy silou strednej intenzity, jeden z úderov päšťou smeroval na oblasť úst a druhý úder hlavou zasiahol nos a súčasne aj oblasť čela.

Znalec za nepravdepodobné považoval vznik zranení kopnutiami do tváre pre chýbajúce tržno-zmliažené rany.

Okuliarovité krvné podliatiny a opuch mohli byť podľa znalca buď sprievodným príznakom zlomeniny nosových kostí, resp. mohli svedčiť pre úder päšťou na oblasť očné vpravo.

K otrasu mozgu mohlo podľa znalca dôjsť pohybom mozgu vo vnútri lebky poškodeného, napr. pri údere hlavou do oblasti jeho tváre.

Zranenia u poškodeného podľa znaleckého posudku nezanechajú trvalé následky, ich presné posúdenie bude však možné zistiť až po špeciálnom odbornom vyšetrení po roku od úrazu, predovšetkým pri zlomenine nosových kostí.

Aj keď podľa znalca k ohrozeniu orgánov dôležitých pre život u poškodeného nedošlo, vo všeobecnosti znalec konštatoval, že ak útok smeruje na oblasť hlavy, dochádza k ohrozeniu životne dôležitého orgánu, najčastejšie mozgu.

Znalec zároveň konštatoval, že poškodený bol dňa 15.04.2013 vyšetrený na chirurgickej ambulancii OCP Nemocnica Poprad, a.s., od 19.04.2013 do 21.04.2013 aj hospitalizovaný a počas hospitalizácie musel dodržiavať nemocničný liečebný režim, resp. že poškodený pri ošetrení dňa 18.04.2013 a dňa 19.04.2013 udával točenie a bolesti hlavy, počas hospitalizácie na oddelení úrazovej chirurgie mu boli naordinované lieky od bolesti, čo pri tomto type poranení predpokladá obmedzenie v obvyklom spôsobe života po dobu najviac 7 dní, dobu liečenia a práceneschopnosť pri nekomplikovanom priebehu hojenia / otras mozgu/ priemerne 14 dní, u poškodeného práceneschopnosť trvala 12 dní, čo je doba adekvátne a zodpovedajúca charakteru a závažnosti jeho poranení.

Bodovo znalec tieto poranenia ohodnotil na 65 bodov.

Z vyčíslenia regresných nákladov za poskytnú zdravotnú starostlivosť poškodeného U. H. na čl. 63 až 65 vyšetrovacieho spisu vyplýva, že poškodená poisťovňa Dôvera si uplatnila právo na náhradu vynaložených nákladov vo výške 981,91,-eur a s touto výškou sa pripojila k trestnému konaniu.

Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa na čl. 60 až 62 vyšetrovacieho spisu vyplýva, že poškodený bol dňa 15.04.2013 o 00.24 hod. ošetrený na OCP, chirurgická ambulancia v Nemocnici Poprad, a.s. s tým, že k jeho zraneniu došlo dňa 14.04.2013 o 23.00 hod. po napadnutí dvomi osobami, pri ošetrení boli zdiagnostikované - zlomenina nosa, pomliaždenie nosa s krvácaním, pomliaždenie čela, očné vpravo a hornej pery, tomu predchádzalo jeho ošetrenie o 00.05 hod. toho istého dňa, s rovnakým diagnostickým záverom a rovnakým mechanizmom vzniku zranení /dvaja útočníci, dostal údery do tváre/, resp. že poškodený bol toho istého dňa ošetrený aj okolo 08.19 hod. na ORL Nemocnice Poprad, a.s. s diagnózou zlomenina nosových kostí.

Takto vykonaným dokazovaním bol podľa názoru súdu spoľahlivo zistený skutkový stav veci, o ktorom neboli dôvodné pochybnosti a postačoval na jeho rozhodnutie vo veci a po tom, čo predmetné dôkazné prostriedky súd vyhodnotil v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, 11 a 12 Trestného poriadku a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, kto ich obstaral, dospel k záveru, že obžalovaný F. H. dňa 14.04.2013 v čase o 22.30 hod. v Poprade, na ul. Alžbetinej, na schodoch pred vchodovými dverami vedúcimi do pohostinstva „Orol“, na mieste verejnosti prístupnom spoločne s D. T., fyzicky napadli poškodeného U. H., tým spôsobom, že k nemu pristúpil F. H. a päšťou ho udril do tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem a omdlel, kde ako ležal na zemi, D. T. do neho kopal svojimi nohami, čím svojím konaním podľa vypracovaného znaleckého posudku poškodenému U. H. spôsobili otras mozgu, zlomeninu nosových kostí, viacnásobné pomliaždenie mäkkých tkanív tváre - čela, okolia pravého oka, hornej pery s dobou liečenia a práceneschopnosťou 14 dní a s obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcim v tom, že trpel po spôsobení úrazu bolesťami hlavy a rozostretým videním, v dôsledku

čoho musel byť dňa 19.04.2013 hospitalizovaný na Oddelení úrazovej chirurgie Nemocnice Poprad, a.s., kde bol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života tak, že bol odlúčený do rodiny počas hospitalizácie s nutnosťou dodržiavať nemocničný liečebný režim, musel užívať naordinované lieky proti bolesti a po prepustení z nemocnice dňa 21.04.2013 mu bolo odporúčané ďalšie fyzické a psychické šetrenie, krvné podliatiny sa mu len postupne vstrebávali.

Pri svojom rozhodnutí o tom, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný F. H. spoločne s ďalšou, už právoplatne odsúdenou osobou, vychádzal súd predovšetkým z výpovedí poškodeného U. H., svedkov D. W. Y. P. T., znalca P. N. M., záverov jeho znaleckého posudku a z listinných dôkazov - lekárskeho správ o ošetrovaní poškodeného U. H. a zo skutočností, ktoré vyplynuli z výpovedí týchto svedkov a vykonaných listinných dôkazov, pretože výpovede poškodeného U. H., týchto svedkov, znalca P. N. M. a jeho znalecký posudok, ako aj predmetné listinné dôkazy boli vo vzájomnej zhode, neodporovali si a objektívne vzájomne korešpondovali do takej miery, že súd o nich žiadne pochybnosti nemal.

Výpoveď obžalovaného F. H. bola však preukázateľne v rozpore s vyššie uvedenými výpoveďami poškodeného, svedkov, znalca a jeho znaleckého posudku, jeho tvrdenia odporovali i všetkým listinným dôkazom a preto výpoveď obžalovaného považoval len za účelovú, použitú v snahe vyvinieť sa z následkov svojej trestnej zodpovednosti a zároveň za spofahlivo a preukázateľne vyvrátenú dôkazmi získanými z vyššie uvedených dôkazných prostriedkov a na ktoré podrobnejšie poukázal v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia, pretože sám obžalovaný oľutoval, čo sa stalo, priznal, že poškodeného udrel do hrudníka a tváre, načo tento spadol na zem, obžalovaný dokonca uvádzal aj to, že po jeho úderoch a páde na zem, poškodený upadol do bezvedomia a priznal aj to, že poškodeného predtým fyzicky napadol aj D. T..

Aj keď obžalovaný zároveň tvrdil, že nemal úmysel poškodenému spôsobiť zranenia, že sa iba bránil jeho útokom, resp. že bránil D. T. pred útokom poškodeného súd jeho tvrdeniam neuveril, pretože rozsah zranení poškodeného a mechanizmus ich vzniku tak, ako ich popisoval poškodený a znalec a tak, ako boli zobjektívizované pri lekárskejších vyšetreniach poškodeného, v žiadnom prípade nesvedčí pre tvrdenie obžalovaného, že išlo len o jeho obranné údery voči útokom poškodeného.

Obžalovaný mal podľa názoru súdu aj motív konať vo vzťahu k poškodenému násilným spôsobom a táto pohnútky spočívala v tom, že poškodený sa pred jeho príchodom na miesto činu dostal do sporu a slovného nedorozumenia s jeho kamarátom D. T., ktorý obžalovaného následne na miesto činu privolal práve pre tento ich predchádzajúci verbálny konflikt a v určitej snahe „odplatiť“ to poškodenému.

Z tých istých dôvodov potom súd za neobjektívnu a nehodnovernú vyhodnotil aj výpoveď svedka D. T., navyše aj preto, že tento D. T. prijal svoje odsúdenie na tom istom skutkovom a právnom základe, ktorý sa kládol za vinu i obžalovanému F. H. - viď trestný rozkaz Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 14/2014 zo dňa 26.02.2014, právoplatný dňom 12.03.2014 a jeho výpoveď ako svedka sa súdu javila byť ako účelová, použitá v snahe pomôcť obžalovanému ako svojmu kamarátovi, pretože aj obžalovaný aj D. T. zhodne potvrdzovali, že sú kamaráti a poznajú sa dlhší čas /v minulosti boli dokonca spoločne priestupkovo postihnutí za fyzické napadnutie inej osoby, viď záznam v evidencii priestupkov č. 110 až 113 vyšetrovacieho spisu/.

Takúto okolnosť svedčiacu pre účelové a nepravdivé tvrdenia nemožno však konštatovať vo vzťahu k osobe poškodeného U. H.Á., obžalovaný i D. T. ho poznali len zbežne, nemajúc dovtedy k sebe žiadny bližší - kladný či záporný vzťah a súd vykonaným dokazovaním takúto okolnosť ani nezistil a preto sa priklonil k záveru, že vyššie uvedené výpovede poškodeného, ale aj svedkov D. W. Y. P. T. sú pravdivé a hodnoverné, nezistiac navyše v ich tvrdeniach žiadne podstatné rozpory či úmysel vypovedať proti obžalovanému krivo a nepravdivo.

Svedkyňa P. T. mala však podľa názoru súdu dôvod vypovedať v prospech obžalovaného tvrdiac pri tom, že obžalovaný sa snažil len „oddeliť“ poškodeného od D. T. pri ich vzájomnom slovnom i fyzickom konflikte, pretože svedkyňa bola a je priateľkou D.Š. T. a môže mať tak preukázateľne záujem svojimi výpoveďami pomôcť vyvinieť sa obžalovanému z následkov trestno-právnej zodpovednosti za žalované konanie a z tohto dôvodu potom súd jej výpoveď nepovažoval za dôveryhodnú a objektívnu.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd zároveň dospel k záveru, že vyššie uvedené konanie obžalovaného F. H. je potrebné kvalifikovať ako konanie naplňujúce po všetkých stránkach znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaný spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného a čo vykonané dokazovanie v podobe výpovede poškodeného, výpovede znalca, záverov jeho znaleckého posudku i

lekárskych správ spoľahlivo preukázalo, keďže u poškodeného došlo k poškodeniu zdravia a vyžiadalo si objektívnu nutnosť jeho lekárskeho vyšetrenia a liečenia, poškodený mal sťažený obvyklý spôsob života po dobu najmenej 7 dní a doba jeho liečenia s práceneschopnosťou trvala 12 dní.

Z hľadiska právnej kvalifikácie sa obžalovaný svojim konaním dopustil v jednočinnom rôznorodom súbehu aj prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, už však samostatným konaním.

Miestom prístupným verejnosti sa rozumie každé miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí tak, že výtržnosť môžu postrehnúť viacerí ľudia, hoci v čase činu tam nemusia byť prítomní a priestransvo pred pohostinstvom Orol za takéto miesto prístupné verejnosti je potrebné považovať.

Výtržnosťou sa rozumie také konanie, ktoré závažným spôsobom /hrubo/ narušuje verejný pokoj a poriadok a typické preň je zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spoluzitia, spravidla pôjde o fyzické a psychické násilie, ktoré je zamerané proti osobám alebo veciam a dokazovanie vykonané súdom spoľahlivo preukázalo, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného U. H. tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Obžalovaný F. H. konal ako trestne zodpovedná osoba a z hľadiska subjektívnej stránky úmyselným konaním v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

Pri trestnom čine kvalifikovanom ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona obžalovaný konal spoločne s inou osobou teda ako spolupáchatel' podľa § 20 Trestného zákona, podľa ktorého ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov /spolupáchatelia/, zodpovedá každý z nich ako keby trestný čin spáchal sám.

Spolupáchatel'stvo si vyžaduje aby každý zo spolupáchatel'ov svojim konaním naplnil buď všetky znaky konania, alebo len niektorý zo znakov konania uvedeného v niektorom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, avšak súhrn konania spolupáchatel'ov naplňa všetky znaky uvedené v ustanovení osobitnej časti.

Súdom vykonané dokazovanie preukázalo, že obžalovaný konal ako spolupáchatel'.

Pri trestnom čine kvalifikovanom ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona obžalovaný konal ako páchatel' podľa § 19 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého páchatel'om trestného činu je ten, kto trestný čin spáchal sám.

Konanie obžalovaného F. H. je pre spoločnosť nebezpečné, pretože ním porušil záujem chránený týmto Trestným zákonom a spočívajúcim v ochrane života a zdravia iného, resp. v ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný poriadok a pokoj.

Súd sa už v predchádzajúcej časti tohto rozsudku zmienil o motíve a pohnútku obžalovaného F. H. konať nedovoleným a zákonom zakázaným spôsobom a tieto spočivali v jeho snahe odplatiť sa poškodenému za predchádzajúci spor a konflikt s D. T..

Obžalovaný F. H. bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 31/2013 zo dňa 27.03.2013, kedy bol právoplatne odsúdený za rovnaký trestný čin a kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ mesiacov s výkonom trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný je z miesta trvalého bydliska hodnotený len všeobecne, v evidencii priestupkov má jeden záznam za úmyselné narušenie občianskeho spolunažívania podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch, spáchaný dňa 30.11.2012 a za čo mu bola uložená pokuta vo výške 50,-- eur.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladanému obžalovanému vzal súd do úvahy všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd súčasne prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku, samotnú osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, na prevahu priťažujúcich okolností /spáchanie dvoch trestných činov a predchádzajúce odsúdenia/ a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného F. H. sa tento účel trestu dosiahne výhradne uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/ roka, s jeho výkonom v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol už vo výkone trestu odňatia slobody pred spáchaním tohto skutku.

Súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného F. H. dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu či inej výmery trestu odňatia slobody, vyššie uložený trest odňatia slobody zodpovedá konkrétnym okolnostiam prípadu /po zhodnotení závažnosti činu, povahu a rozsah spôsobených následkov i samotnej osoby obžalovaného/ i tomu, aby tento trest účinne pôsobil tak na obžalovaného ako aj na ostatných členov spoločnosti.

Súd súčasne v adhéznom konaní rozhodol o riadne a včasne uplatnenom nároku poškodených strán - poisťovni Dôvera, a.s. Bratislava a U. H. a obžalovanému F. H. uložil aj povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť týmto poškodeným stranám spôsobenú škodu tak, ako ju vyčíslil vo výrokovej časti tohto rozsudku.

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.